

**Роди
красномовст
ва**

Основоположник античної риторичної науки Арістотель виділяв три **основні** роди (типи) промов:

судові

дорадчі

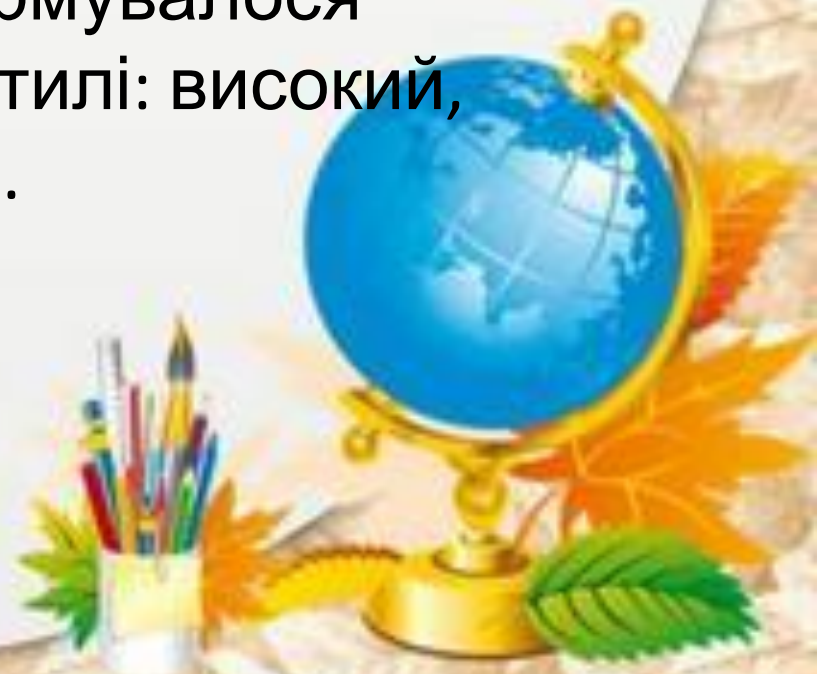
похвальні
(епідейктичні)

Це означало, що на той час риторична практика вже нагромадила достатній досвід для диференціації і класифікації промов та систематизації засобів досягнення заданого ефекту від них. Учення про три роди промов у риторичі Цицерона дещо відрізняється від погляду Аристотеля, який вчення про три роди промов розвинув у три види риторики.

У Цицерона вчення про три роди промов -- це ті самі судові, дорадчі та похвальні промови, визначені раніше Арістотелем, і водночас це ще й три роди промов, виділені не за сферою і метою (осудження, користь, хвала), а за якістю промов, мовним матеріалом, тобто за тією основою, на якій пізніше сформувалося вчення про три експресивні стилі: високий, низький і середній (помірний).

Цицерон починає розмову про це так: «Промова буває трьох родів», і виділяє ораторів, які мали «величну поважність думок і пишність слів», «здатні й готові хвилювати й полонити душі», досягали цього промовою «гладкою, стрункою й завершеною».

Інші оратори досягали мети «промовою різкою, суворою, грубою, незавершеною й незаокругленою». А між ними -- «середній і начебто помірний рід промов», суміжний з обома, «тече єдиним потоком, і нічим не виявляючись, крім легкості й рівномірності: хіба що щось вплете, як у вінок, декілька бутонів...».

Кожний рід промов має свою досить загальну, але більш окрему мету. Такою метою для дорадчих промов є користь чи шкода, для судових -- звинувачення чи виправдання, для похвальних -- похвала або осуд, ганьба.

Дякую за увагу!

Виконала:
студентка 123 групи
Гонцовська О.О.